

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 22. marca 1913.

Treść: **№ 47.** Rozporządzenie, dotyczące niedozwolonego przyrządzania i pozbywania papierosów.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. stycznia 1913,

dotyczące niedozwolonego przyrządzania i pozbywania papierosów.

Wskutek zakazu przyrządzania przedmiotów monopolów państwowych zabronione jest po myśli § 419. ordynacji ceł i monopolów państwowych, bez zezwolenia władz skarbowych: . . .

2. praścić, mleć, wytrawiać lub w jakikolwiek sposób przyrządzać tytoń, który nie otrzymano z składów dla sprzedaży, należących do skarbu państwa . . .

4. zakładać lub prowadzić w ogóle takie przedsiębiorstwo przemysłowe, w którym na rachunek osób innych lub na sprzedaż

a) przyrządza się tytoń . . .

Przez wyrażenie przyrządzać należy w tych przepisach ustawowych rozumieć wszystkie ręczne, maszynowe, chemiczne lub inne czynności, które robią tytoń zdatnym do użytku.

Po myśli § 381., p. 2., i § 382. o. c. m. stanowi przedmiot monopolu państwowego tytoń (to znaczy wedle § 383. o. c. m. liście i odpadki rośliny tytoniowej oraz inne rośliny, uznane wyraźnie za środek zastępujący tytoń) w jakimkolwiek czy to w surowym, czy w przerobionym stanie lub w postaci odpadków.

Wyrabianie zatem papierosów z tytoniu, który nie otrzymano z składów dla sprzedaży, należących do skarbu państwa, podpada jako sposób przyrządzania przerobionego tytoniu pod zakaz § 419., l. 2., o. c. m.

Wedle brzmienia przytoczonych postanowień ustawowych zakazane byłoby także używanie bez zezwolenia władzy skarbowej do wyrabiania papierosów prawidłowo sprowadzonego tytoniu zagranicznego, względnie materiału do napełniania, pochodzącego z węgierskich, względnie bośniacko-hercegowińskich składów dla sprzedaży. Zarząd monopolów uznał jednak dotychczas za dozwolone robienie papierosów z tytoniu tego rodzaju dla własnego użytku strony sprowadzającej go i w tych przypadkach nie ma się do czynienia z niedozwolonem przyrządzaniem przedmiotów, podlegających monopolowi, po myśli § 419., l. 2., o. c. m., jak długo władza skarbową tego zezwolenia nie cofnie.

Natomiast wyrabianie w sposób przemysłowy papierosów na rachunek osób innych lub na sprzedaż podpada pod zakaz § 419., l. 4, lit. a. o. c. m., bez względu na pochodzenie tytoniu, użytego do napełniania, zatem także wtedy, jeżeli tytoń ten pobrano zgodnie z przepisami z składów dla sprzedaży, należących do skarbu państwa, albo w sposób prawidłowy sprowadzono z zagranicy, względnie z Węgier, Bośni lub Hercegowiny. Przez wyrażenie „przedsiębiorstwo przemysłowe“, użyte w tym przepisie ustawy, należy rozumieć każde przedsiębiorstwo, w którym wyrabia się papierosy nie z precyzności tylko, lecz dla własnego zarobku lub

korzyści na rachunek osób innych lub na sprzedaż, i nie stanowi tu weale różnicy, czy przedsiębiorca sam sobie każe płacić za wyrabianie papierosów, czy też zamierza ciągnąć zysk swój lub korzyść z sprzedaży przerobionych tutek do papierosów lub w inny sposób.

Ponieważ wedle obowiązujących postanowień ustawowych przedmiot monopolu państwowego

stanowią papierosy jako takie, nie zaś tylko tytoń, użyty do ich napelniania, należy w końcu stosować w zupełności do pozbywania i nabywania papierosów także zakazy obrotu, wydane w §§ 425. i 426. o. c. m.

Zaleski wtr.